

det og Landstinget ikke heller. Inspektionen, den egentlige, den virkelige Inspektion, den, der betyder noget, den, der har betydende Forhold til Distriktsbestyrerne, skal Direktøren udføre. At de to i Direktoratet tjenstgørende Skovridere — eller den ene af dem; om der bliver fastslaaet en saadan bestemt Ordning, skal jeg ikke sige noget om — i adskillige Tilfælde ville komme ud i Distrikterne for at undersøge eller vejlede, er rimeligt, højst sandsynligt, men de komme der paa Direktørens Vegne, ikke paa deres egne. I Landstinget var man bange for, at den af mig foreslaaede Forstmester skulde blive et Mellemed mellem Direktøren og Distriktsbestyrerne. Denne Frygt var ugrundet, men den var til Stede, og jeg ved, at den ogsaa har været til Stede indenfor Skovetaten, og det har for mig været en medvirkende Grund til at kunne gaa ind paa Landstingetsudvalgets Ønske om at gaa over til de to tjenstgørende Skovridere og bort fra de to normerede Embedsstillinger. Om jeg end mente og fremdeles i dette Øjeblik mener, at Frygten var ubegrundet, vilde den Omstændighed, at Frygten var til Stede, ganske uvilkaarlig medføre — derved er der ikke noget at gøre —, at den Ordning, som indførtes, vilde blive modtaget med mindre Tryghed og Tilfredshed ogsaa hos den Etat, for hvem den var bestemt. Det har for mig været en overordentlig stærkt medvirkende Grund til at gaa ind paa den af Landstinget ønskede Ordning, om jeg end fremdeles er overbevist om, at det ikke er bedre med de to tilkaldte Skovridere end med de faste, hver paa sit Omraade afgrænsede Embedsstillinger. Forstmesteren efter mit Forslag skulde ikke være noget Mellemed, ikke nogen Instans, og det skulde de tjenstgørende Skovridere heller ikke være. De gaa ud efter Direktørens Ordre, og de repræsenterer Direktøren, for saa vidt der skal gives Ordre eller Vejledning overfor Distriktsbestyrerne.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) har temmelig sikkert misforstaaet Forslagets Bestemmelser med Hensyn til Ansættelses- og Lønningsvilkaarene for disse to i Direktoratet tjenstgørende Skovridere. Det ærede Medlem siger, at man nu antager de Folk, uden at de vide, for hvor lang Tid de ere antagne; jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at det ærede Medlem paastod, at de nævnte Skovridere ikke vide, for hvor lang Tid de blive antagne. Det er ikke rigtigt. Ej heller er det rigtigt, at

de ikke oppebære Alderstillæg eller Lønstillæg i deres Tjeneste som tjenstgørende under Direktoratet, hvad det ærede Medlem ogsaa paastod. Der staar i § 1, 2det Stykke, at til Hjælp for Direktøren ansættes to Statsskovridere, der antages til Tjeneste for et Tidsrum af indtil 5 Aar ad Gangen. Det vil selvfølgelig sige, at de antages for 3 Aar eller for 5 Aar, men at det er afgjort ved Antagelsen, for hvor lang Tid de ere ansatte, og det vide de altsaa, det bliver tilkendegivet dem i deres Antagelsesdokument, om jeg saa maa sige. Om de saa efter Udløbet af den Tid, for hvilken de ere antagne, skulle gøre fortsat Tjeneste, om de atter paa en begrænset, dem tilkendegivet, Tid skulle gøre Tjeneste, er naturligvis noget, som ikke vides paa Forhaand, deri har det ærede Medlem Ret, hvis det var det, det ærede Medlem mente. Men der staar jo tydelig, at de antages for et Tidsrum af indtil 5 Aar. Det sker ifølge det Princip, som man har ønsket at lægge til Grund for Dan- nelsen af dette Led. Man har ønsket det saaledes, at man ikke bandt sig til bestemte Personer for længere Tid, og jeg har kunnet gaa med dertil, navnlig under Hensyn til, at det er en Overgangstilstand, vi staa overfor. Det ærede Medlem kan finde, at det er en Mangel — derom kunne vi diskutere, og vi blive maaske ikke enige derom —, blot at man ikke misforstaaer Forslaget, som jeg opfattede det ærede Medlems Udtalelser, saaledes, at Meningens skulde være, at der siges til Skovrideren: De har nu at tage Plads i Direktoratet fra den 1. April 1912, og hvis han saa siger: Ja, det er meget godt, men hvor længe varer denne Tjeneste, kan han risikere at faa det Svar: Det vide vi ikke, det kommer an paa, om De er brugelig. Saadan er Forholdet ikke. Han faar at vide ved Ansættelsen, for hvor lang Tid — indtil 5 Aar —, han skal gøre Tjeneste.

Det næste Punkt, hvor det ærede Medlem utvivlsomt har misforstaaet Forslagets Bestemmelser, er § 3, sidste Stykke: „De i Direktoratet ansatte Statsskovridere lønnes med 4,000 Kr. og Alderstillæg efter de til enhver Tid for Statsskovriderne gældende Regler“. Det er jo givet, at de faa deres Alderstillæg efter deres Anciennet, og at de kunne gaa ind som tjenstgørende i Direktoratet med Alderstillæg. Selvfølgelig, hvis det er en Mand ude fra Skovene — og det bliver det antagelig for den enes Vedkommende, vil jeg tro — og han har to Alderstillæg, bliver hans Lønning 4,000 Kr. plus et eller to Alderstillæg og